Dosarul nr. 2-455/25
2-24048622-21-2-29052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

11 iulie 2025 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător – Alexandru Ciorba
Grefier – Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Muntean Octavian împotriva lui Sîrbu Eugeniu cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 02 mai 2024, Muntean Octavian a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sîrbu Eugeniu prin care a solicitat încasarea sumei datorate conform recipisei în mărime de 62000 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 2125,41 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 04 decembrie 2023 între reclamant și pârât a fost încheiată tranzacția de împrumut potrivit căreia pârâtul a luat cu împrumut suma de 62000 de lei, sumă care urma să fie restituită la data de 31 ianuarie 2024, fapt confirmat prin recipisa din aceiași dată.

A menționat că, având în vedere că Sîrbu Eugeniu nu a reacționat la numeroasele solicitări ale împrumutătorului de onorare a obligației asumate prin tranzacția de împrumut, în vederea soluționării acestui litigiu pe cale amiabilă, la data de 04 martie 2024 a fost expediată reclamația, cu solicitarea executării obligațiunilor asumate vizavi de reclamant cu privire la achitarea sumei, însă reclamația expediată deși a fost recepționată, a fost lăsată fără răspuns, motiv din care reclamantul este silit de a înainta prezenta cerere în instanța de judecată.

A indicat că, având în vedere că pârâtul nu și-a executat obligațiile asumate prin recepisa întocmită, ultimul urmează să achite și dobândă de întârziere în sumă de 2125,41 de lei.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, avocatul Frecauțan Marina a susținut pe deplin circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acțiunii.

Reclamantul, Muntean Octavian, fiind citat legal (prin intermediul avocatului), în ședința de judecată nu s-a prezentat. Astfel, instanța de judecată a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în lipsa acestuia, or, ultimul a fost citat legal și este reprezentat de avocat în ședința de judecată.

Pârâtul, Sîrbu Eugeniu, fiind citat legal (f.d. 84), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele de neprezentare și nu a solicitat amânarea ședinței de judecată, în așa fel, instanța de judecată în temeiul art. 205, 206 din Codul de procedură civilă, a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în lipsa acestuia.

Partea motivată:

Audiind explicațiile reprezentantului părții reclamante, studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că, acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Din materialele cauzei se atestă că, la 04 decembrie 2023, între Muntean Octavian și Sîrbu Eugeniu a fost încheiată o recipisă, prin care ultimul a primit cu împrumut suma de 62 000 de lei, și s-a obligat să o restituie până la data de 31 ianuarie 2024 (f.d. 63).

Prin prezenta acțiune, Muntean Octavian a solicitat încasarea sumei datorate conform recipisei în mărime de 62000 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 2125,41 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Drepturile și obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

În conformitate cu prevederile art. 321 alin. (1) și (2) din Codul civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Potrivit art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Reieșind din prevederile capitolului VII, care reglementează împrumutul, este cert că, Codul civil nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma convenției, adică prevederile art. 321 din Codul civil, conform cărora actele juridice dintre persoanele fizice se încheie în formă scrisă dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părți (împrumutat şi împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului achitării împrumutului, scrisoarea-garanție cu afirmația că împrumutul va fi restituit și altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

La caz, instanța de judecată stabilește cu certitudine prezența raportului obligațional între Muntean Octavian (împrumutător) și Sîrbu Eugeniu (împrumutatul) prin încheierea unei recipise prin care Muntean Octavian a dat cu împrumut suma de 62000 de lei lui Sîrbu Eugeniu, iar ultimul s-a obligat să o restituie până la 31 ianuarie 2024.

Așa fiind, având în vedere existența raporturilor obligaționale între părți, rezultate din recipisa din 04 decembrie 2023, și ținând cont de neonorarea corespunzătoare a obligațiilor de către pârât, instanța de judecată atestă ca fiind întemeiată pretenția reclamantului cu privire la încasarea datoriei în mărime de 62000 de lei, care urmează a fi admisă.

Raportând situaţia reţinută la prevederile legale indicate mai sus, se atestă cu certitudine că instanței de judecată nu i-au fost prezentate careva probe incontestabile ce ar confirma netemeinicia acțiunii.

Referitor la cerința reclamantului cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, instanța de judecată relevă următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 942 din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în

scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Așa fiind, instanța de judecată reține că, având în vedere că pârâtul nu a executat obligațiile de restituire a sumei împrumutate prin recipisă, reieșind din prevederile enunțate supra, reclamantul este îndreptățit să solicite încasarea unei dobânzi de întârziere. Potrivit informației prezentate de reclamant cu privire la calcularea dobânzii de întârziere, se atestă că, reclamantul a calculat dobânda de întârziere pentru perioada 01.02.2024-01.05.2024, în sumă de 2125,41 de lei (f.d. 10). Prin urmare, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 2125,41 de lei, și o va admite.

Referitor la cerința reclamantului cu privire la compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 82 și 90 lit. i) și l) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de asistenţă juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La caz, instanța de judecată atestă că, reclamantul la depunerea acțiunii a achitat taxa de stat (în primă instanță) în mărime de 3974,54 de lei (f.d. 2), taxa de stat (pentru instanța de apel) în mărime de 3378,35 de lei (f.d. 47) și taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f.d. 3).

Așa fiind, raportând situaţia reţinută la prevederile legale indicate mai sus, instanța de judecată apreciază ca fiind întemeiată pretenția reclamantului cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată și va admite parțial în această parte, în privința sumelor achitate pentru taxa de stat (pentru primă instanță) în mărime de 2473, 73 de lei (valoarea acțiunii 64125,41-50001=14124,41*3%=423,73+2050 = 2473,73), plata taxei de stat (pentru instanța de apel) în mărime de 2102,67 de lei (85% din 2473,73=2102,67 de lei) și plata taxei de timbru în mărime de 200 de lei. Prin urmare, în partea încasării a taxei de stat *(achitate în plus)*, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei, instanța de judecată reține următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La acest capitol, judecătorul atestă că, Muntean Octavian a fost reprezentat de avocat, în bază de mandat, căruia i-a achitat efectiv suma de 5000 de lei (f.d. 1, 11).

Conform pct. 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia Consiliului Uniunii avocaților nr.2 din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale,cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

La caz, instanța de judecată recunoaște efortul avocatului și apreciază munca depusă în cadrul cauzei prin prisma activității acestuia pe marginea examinării prezentei cauze și anume acumularea probelor, redactarea cererii de chemare în judecată, prezența avocatului în ședințele de judecată în primă instanță și instanța de apel, iar, finalmente se reține că, cheltuielile de judecată pretinse de reclamant sunt rezonabile în mărimea solicitată. În asemenea condiții, instanța de judecată

acordă reclamantului cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 de lei, pe care le apreciază ca fiind necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, cerințele reclamantului își găsesc suportul de fapt și de drept şi urmează a fi admise parțial.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Partea dispozitivă:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Muntean Octavian.

Se încasează de la Sîrbu Eugeniu, IDNP – *****0 în beneficiul lui Muntean Octavian, IDNP – *****, datoria rezultată din recipisa încheiată la 04 decembrie 2023, în mărime de 62 000 de lei și dobânda de întârziere în mărime de 2125,41 de lei, iar în total suma de 64125,41 (șaizeci și patru mii una sută douăzeci și cinci, 41) de lei.

Se încasează de la Sîrbu Eugeniu, IDNP – *****în beneficiul lui Muntean Octavian, IDNP – *****, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat (pentru primă instanță) în sumă de 2473, 73 (două mii patru sute șaptezeci și trei,73) de lei, plata taxei de stat (pentru instanța de apel) în sumă de 2102,67 (două mii două mii una sută doi, 67) de lei, plata taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5000 (cinci mii) de lei.

În rest, în partea încasării a taxei de stat *(achitate în plus)*, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
judecătorul Alexandru Ciorba

Copia corespunde originalului Alexandru Ciorba